dens Omraade. Foreningen har som sin nærmeste Opgave paataget sig at indrette et Kontor i Stockholm, hvor kvindelige Arbejdsgivere og Arbejdssøgere kan faa nødvendige Oplysninger, juridiske Raad m. m. Desuden har Forbundet til Hensigt at indrette saakaldte Selvstudier efter amerikansk Mønster, Sygekasser for Lærerinder m. m. Vi vil rimeligvis mere end én Gang faa Lejlighed til at komme tilbage til denne Forenings Virksomhed, som mer og mer begynder at vinde Publikums Tillid.

Gøteborgforeningen er af mere stedlig Natur og har kun kvindelige Medlemmer. Ogsaa dens Program omfatter alt, hvad der kan fremme Kvindens Ligestillelse med Manden. Hidtil har dens vigtigste Opgave været at vække Almensansen hos Arbejderklassens Kvinder.

Ogsaa et Par andre kvindelige Foreninger kunde fortjene at omtales, skjønt de ikke har saa vidtomfattende Formaal. Et ikke ringe Antal af Stockholms (myndige) Kvinder har forenet sig i den Hensigt at benytte sig af deres kommunale Stemmeret. Frøken *Ellen Key*, Datter af den bekjendte forhenværende Rigsdagsmand, *Emil Key*, holdt for en Tid siden i en af vore større Pigeskolers Festsal et Foredrag om Kvindens Stemmeret i den Hensigt at vække Interesse for dette Spørgsmaal. Salen var overfyldt, og Foredraget modtoges med almindeligt Bifald. En anden Forening, som fortjener Omtale, er en Klub, som nogle af Hovedstadens litterært, videnskabelig og konstnerisk uddannede unge Damer har stiftet i Lighed med det allerede gamle Selskab, der var stiftet for Herrer og bar Navnet Idun. Gid nu de sociale Dyder, som vi Kvinder desværre har i ringere Grad end Mændene, maatte udvikles ved alle disse Foreninger, som da i dobbelt Maal bliver nyttige for os!

Midt under alle disse Fremtoninger, der gav saa lovende Udsigter, kom Strindbergs reaktionære Bog, »Giftas«, med dens Epiloger i »Dagens Krønike«. I dem faa vi at vide, at vi Kvinder i det nuværende Samfund har det ikke blot godt, men alt for godt. Kvindesagens Fjender jublede — men ganske stille for sig selv, thi for visse Aarsagers Skyld vilde eller turde de ikke juble højt over et Strindbergsk Opus; — men nu og da faar man dog deres Hjærtes Tanker, deres Glæde og Tilfredsstillelse at høre. Men